

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119207741
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119207741.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne S. I., T.. X.X.XXXX, H. Y. X, XXX XX C., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 793,53 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 350 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 24.4.2019 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 793,53 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16Csp/200/2016 o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa, úspešná. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „34. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že bola formulovaná jednostranne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa s tým, že takáto pohľadávka bude zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy istiny vrátane príslušenstva. Z textu dohody vyplýva, že dlžník nemá právo takúto dohodu vypovedať, odstúpiť prípadne inak ukončiť a takéto ustanovenia dohody zakladajú nerovnováhu v neprospech žalobkyne s tým, že ide o neprijateľné podmienky, ktoré robia takúto dohodu o zrážkach zo mzdy neplatnou. 35. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu, že takýto právny úkon bol v rozpore so zákonom a neobsahoval všetky zákonné náležitosti, pričom podmienky boli žalobkyni ako slabšej strane nastavené odporcom. 37. V predmetnom konaní teda súd skúmal, či medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, či je v konaní možné poskytnúť zvýšenú ochranu žalobkyni ako spotrebiteľke a či nároky, ktoré si žalovaný voči žalobkyni uplatňuje z dohody o zrážkach zo mzdy, vznikli v súlade so zákonom. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa.

Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. 38. Ak by súd prvej inštancie akceptoval takúto dohodu o zrážkach zo mzdy, legitimizoval by možnosti zrážok zo mzdy bez súdnej kontroly, čo by bolo jednoznačne v rozpore s úniijným právom ako bolo konštatované vyššie. To, že úverová zmluva bola uzatvorená v roku 2003 nič nemení na neplatnosti takto uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej by bolo možné z takejto dohody naďalej vykonávať zrážky. Súd prvej inštancie preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.“ Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva bola nútená brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 793,53 eura, čo je 50% zo sumy 1587,05 eura. Suma 1587,05 eura predstavuje finančné prostriedky, ktoré žalovaný získal nad rámec poskytnutej istiny úveru napriek tomu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené finančné prostriedky navyše žalovaný získal prostredníctvom nezákonných zrážok zo mzdy.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobkyňa sa domáha zaplata primieraného finančného zadosťučinenia z titulu rozhodnutia súdu o povinnosti zdržania sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy ktorá bola uzatvorená dňa 30.09.2003, kedy zákon č. 250/2007 Z.z. nebol platný ani účinný. Žalovaný preto koncipovaním predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy nemohol naplniť hypotézu neexistujúcej právnej normy. Ďalej uviedol, že základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne - kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobkyňa v podanej žalobe však nepreukázala, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil. Ako vyplýva zo samotného pojmu inštitútu finančného zadosťučinenia, ide o zadosťučinenie, ktorého účelom je reparaovať a sankcionovať následky, ktoré boli neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobené. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy v dôsledku porušenia práv alebo povinností vznikla, inak nie je čo reparaovať. Ďalším atribútom, ktorý musí súd zohľadniť pri priznaní finančného zadosťučinenia je, že takéto zadosťučinenie môže priznať iba v prípadoch úspešného uplatnenia porušenia práv, alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými zákonmi. Z hľadiska § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľov, preto musí byť preukázané, že došlo k úspešnému uplatneniu práva na strane spotrebiteľa. Úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi Je nesporné, že Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 16Csp/200/2016 zaviazal žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy.. Uvedené rozhodnutie však nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný má za to, že nie každé rozhodnutie súdu, ktorým súd rozhodol v prospech spotrebiteľa v súdnom konaní, možno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Predmetom konania vedeného pod sp.zn. 16Csp/200/2016 nebolo uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ale výlučne zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Podľa názoru žalovaného žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že zo strany žalovaného skutočne došlo k porušeniu práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, nakoľko v žalobe nešpecifikoval ani bližšie nekonkretizoval akého konkrétneho porušenia práva alebo povinnosti sa mal žalovaný údajne dopustiť ani toto porušenie presne nevymedzil odkazom na konkrétne ustanovenie zákona ani nepredložil súdu rozhodnutie, ktoré by preukazovalo, že by žalovaný porušil práva alebo povinnosti ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Rozsudok Okresného súdu Prešov v konaní 16Csp/200/2016, o ktorý žalobca opiera svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie nedeklaroval porušenie práv alebo povinností, ale výlučne vo svojom petite zaviazal žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 250/2007 konkrétne k § 3 v znení: Z jednoznačnej špecifikácie práv spotrebiteľa v tomto ustanovení so zvýraznením postupnosti ochrany života a zdravia spotrebiteľa, vyplýva aj nárok na výrobky a služby v kvalite, ktorá zodpovedá technickým predpisom na výrobky alebo služby, ktoré nevykazujú zjavné vady. Náhrada škody a finančné zadosť učinenie je záverečným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v prípade, že preventívne pôsobenie nesplní svoj účel, aby boli nahradené, alebo zmiernené následky. Z výkladu tejto právnej normy vyplýva nárok spotrebiteľa na poskytnutie finančného zadosťučinenia len v prípade, že poskytnuté plnenie (či už tovaru alebo

služby) malo vady. Plnenie z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným žiadne vady nevykazovalo, nakoľko predmet úveru - finančné prostriedky boli poskytnuté riadne a včas. Ďalej uviedol, že ako vyplýva zo samotného inštitútu finančného zadostučinenia, ide o zadostučinenie, ktorého účelom je reparaovať potenciálnu ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby hrozba ujmy vznikla, inak nie je čo reparaovať. Žalobkyni nielen, že žiadna ani potenciálna ujma nevznikla, ale naopak podala žalobu aj na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.797,05 eura z úverovej zmluvy č. 5307057514, ktorá je toho času vedená pod sp.zn. 14Csp/109/2018. Žalobkyňa na súde neuplatňovala porušenie práv alebo povinností zo strany žalovaného, ale len zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá voči žalobkyni nikdy aplikovaná nebola. Nedošlo teda k naplneniu znakov ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., ktorých splnenie je nevyhnutné na úspešné uplatnenie finančného zadostučinenia na súde. Žalobkyňa uzatvorila úverovú zmluvu v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., ktorý definuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Je teda adekvátne a samozrejmé, že žalovaný požadoval od žalobkyni úhradu jej dlhu v zmysle úverovej zmluvy. Žalobkyňa v konaní sp.zn. 14Csp/109/2018 požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia 1.797,05 eura. Pokiaľ by mal žalovaný uhradiť žalobkyni ešte „umelo vykonštruované“ finančné zadostučinenie vo výške 793,53 eura, dostal by sa sám do pozície, že by uhradil žalobkyni - ako spotrebiteľovi oveľa viac ako mu vrátil! Tento stav určite nemôže byť žiaduci ani na základe európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, nakoľko namiesto zabezpečenia rovnosti účastníkov konania by duplicitné sankcionovanie spôsobilo vznik nerovnováhy v neprospech žalovaného - dodávateľa. Súčasne by sa takýmto rozhodovaním súdov podporila špekulatívnosť spotrebiteľov, ktorým by súd v prípade podania žaloby nielen vyhlásil úver za bezúročný a bez poplatkov, ale pri priznaní ešte aj ďalšieho umelo navýšeného primeraného finančného zadostučinenia by sa z poskytovania úverov stala príjmová činnosť pre spotrebiteľov, ktorým by sa ešte aj platilo za poskytnutie úveru. Čo je aj prípad žalobkyne, ktorá má so žalovaným uzatvorených niekoľko zmlúv a tento postup aplikuje na všetkých. Právo na primerané finančné zadostučinenie je závislé od úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi osobou - spotrebiteľom, ktorej porušením práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa bola privodená určitá hrozba ujmy. Nakoniec uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá má byť podkladom na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia nebola u žalobkyni nikdy použitá a zrážky sa nikdy nerealizovali, preto výšku primeraného finančného zadostučinenia, ktoré si žalobkyňa v tomto konaní uplatňuje považuje žalovaný jednak za nepodložené a najmä neprimerané aj vzhľadom na počet žalôb, ktoré na každej úverovej zmluve uzatvorenej so žalovaným žalobkyňa neustále podáva.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a listinnými dôkazmi a to Rozsudkom na č.l. 4-7, Doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti na č.l. 8, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 9-12, Doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti na č.l. 13, Vyjadrením Home Creditu na č.l.14, Prehľadom čerpania na č.l. 14-16, Úverovou zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru na č.l. 17-18, Vyjadrením žalovaného na č.l. 33-34 a zistil tento skutkový stav:

4. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 13.6.2017, sp. zn. 16Csp/200/2016 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v úverovej zmluve č. 5307057514 zo dňa 30.9.2003 na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. V konaní dospel k záveru, že Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že tá slúžila na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru s tým, že žalobkyňa ako slabšia strana v takomto zmluvnom vzťahu ho nemohla jednak ovplyvniť a inštitút zabezpečenia úveru si zvolil žalovaný a nemohla tiež ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Navyše inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňoval žalovanému obísť právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa, ktorá vyplýva jednak z újného práva ako aj právneho poriadku SR nakoľko na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu sa vykonávali zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby boli nároky žalovaného uplatňované zo zmluvy o úvere preskúmané súdom, pričom ten si mohol uplatňovať akýkoľvek nárok bez ohľadu na to, či takýto nárok bol odôvodnený alebo nie. Z celého konania žalovaného tak vyplýva, že účelom takéhoto zabezpečenia jeho pohľadávky bolo, aby vylúčil zo súdneho prieskumu uplatňovanú pohľadávku voči žalobkyni. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že bola formulovaná jednostranne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa s tým, že takáto pohľadávka bude zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy istiny vrátane príslušenstva. Z textu dohody vyplýva, že dlžník nemá právo takúto dohodu vypovedať, odstúpiť prípadne inak ukončiť a takéto ustanovenia

dohody zakladajú nerovnováhu v neprospech žalobkyne s tým, že ide o neprijateľné podmienky, ktoré robia takúto dohodu o zrážkach zo mzdy neplatnou.

5. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 28.6.2018, č.k. 24Co/116/2017 - 65, vyššie uvedený rozsudok potvrdil. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že vzhľadom na všetky relevantné skutočnosti niet v danom prípade pochybnosti o tom, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania „Dohoda o zrážkach zo mzdy“ vzhľadom na to, že ide o formulárovú zmluvu a vzhľadom na to, že žalovaný v priebehu konania nepreukázal, že by predmetná dohoda mala povahu individuálne dohodnutej zmluvy, je neplatná, rovnako ako jej neplatnosť vyhodnotil aj súd prvého stupňa. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje zamestnávateľovi žalobkyne vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby bola podrobená súdnemu prieskumu o tom, či je pohľadávka oprávnená. Uvedenie dohody o zrážkach zo mzdy do vopred naformulovanej zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, a ktorá umožňuje fakticky svojvoľne nadiktovať výšku pohľadávky za účelom mimosúdnej exekúcie majetku spotrebiteľa, hodnotí odvolací súd ako neprijateľný a zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. Keďže vzhľadom na vyššie uvedené ide o právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom odporuje zákonu a obchádza ho, ide o neplatný právny úkon. Formulácia „dohody“ o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarcu priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo zo zákonom.

6. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že v r. 2003 si od žalovaného zobrala kartu. Túto splácala do roku 2008. Potom jej začali vykonávať zrážky zo mzdy. Nakoľko sa jej už zdalo veľa, tak v roku 2016 požiadala súd o zastavenie týchto zrážok. Obrátila sa na Združenie, aby jej pomohli dostať peniaze naspäť. Teraz požaduje 50% z toho, čo jej bolo zrazené. Ďalej uviedla, že bola zamestnaná na psychiatrickej ambulancii v Prešove. Jej príjem bol cca 600 eur. Peniaze jej sťahovali z účtu. Je rozvedená a má syna, ktorý chodil do školy a peniaze v tom čase potrebovala.

7. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

12. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. V predmetnej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie spolu vo výške 793,53 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 13.6.2017, sp. zn. 16Csp/200/2016 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Krajský

súd v Prešove rozsudkom zo dňa 28.6.2018, č.k. 24Co/116/2017 - 65, vyššie uvedený rozsudok potvrdil. Okresný súd Prešov dospel k záveru, že z celého konania žalovaného vyplýva, že účelom zabezpečenia jeho pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy bolo, aby vylúčil zo súdneho prieskumu uplatňovanú pohľadávku voči žalobkyni. Krajský súd v Prešove navyše zhodnotil, že uvedenie dohody o zrážkach zo mzdy do vopred naformulovanej zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, a ktorá umožňuje fakticky svojvoľne nadiktovať výšku pohľadávky za účelom mimosúdnej exekúcie majetku spotrebiteľa, ako neprijateľný a zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu.

13. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že žalovaný ako dodávateľ do zmluvy o úvere zakomponoval dohodu o zrážkach zo mzdy, následne si u zamestnávateľa žalobkyně uplatnil zrážky zo mzdy (bod 7 rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/200/2016), pričom súdy dospeli k záveru o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyně na zmluvu bez neprijateľných zmluvných podmienok a žalobkyňa sa úspešne domohla uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadostučinenie.

14. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia tak pre žalobkyňu bude primerané finančné zadostučinenie vo výške 350,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyně ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadostučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyně, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd však nesúhlasil s výškou, akú si žalobkyňa uplatnila. Vzhľadom na okolnosti veci, ujmu, ktorá bola žalovanej spôsobená zrážkami zo mzdy, súd ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadostučinenia v sume 350,- eur, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci

(zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).